

SPOŠTOVANJE

3 - 6

6 do 8 otrok na skupino

DVA MIŠONA

45 minut

Cilji dejavnosti so

- prepoznavanje in spoštovanje potreb in vrednot drugih,
- razvijanje dialoga in krepitev aktivnega državljanstva,
- razvijanje spretnosti oz. motorike preko izdelovanja plakatov.

Gradivo

Pravljica o mišonu iz mesta in mišonu iz podeželja. V angleškem jeziku dosegljiva na:
<https://www.youtube.com/watch?v=nwUFBObQwI0>

Prevod je podan v nadaljevanju. Lahko pa izberemo tudi drugo pravljico.

Prevod pravljice:

Nekoč je živel mali rjav podeželski mišon. Ime mu je bilo Pipin. Živel je v duplini v deblu. Spomladi je rad ležal v travi in poslušal ptice. Poleti je rad grizljal divje jagode in si pripravljaj travne bilke za svojo zimsko posteljo. Nekega dne, ko je vreme postalo hladnejše in je pihal hladen veter, je zaslišal pri svojih vratih: Tok! Tok! Tok! »Pipin!« Je rekel glas. Jaz sem tvoj bratranec. Pipin je odprl vrata. »Tobi, mestni mišon!« je zavpil. »Vstopi!«

Pipin je ponudil Tobiju sedež iz mehkega maha. »Tu je preveč vlažno!« je rekel Tobi mestni mišon.

Pipin Tobija nato odpelje na sprehod. »Apčihhh!« Tobi kihne, ko se mu cvetni prah usede na njegov smrček. Tisto noč je Pipin odšel v svojo trgovino z živili. Izbral je najboljše orehe in jagode. »Uff, fuuuj!« je rekel Tobi. »Sovražim orehe.« »Je to vse, kar imaš? V mestu jem kot kralj.« »Res?« je vprašal Pipin. »Pridi, jutri greva k meni in se prepričaj sam,« je rekel Tobi. »Podeželje je grozno. Nikoli nebi želel živeti tukaj.« Naslednji dan se je Tobi zbudil zgodaj in rekel: »Z vlakom se bova peljala«.

Stekla sta na postajo. Kmalu se je zaslišal klopot kamenčkov, ki so skakali po železniški progi.

»Vlak prihaja!« je zavpil Pipin. »Ogromen je.« Ustavil se je s škripanjem in hrupom.

Vrata so se odprla. »Skoči!« Je rekel Tobi. Vlak je zacvilil in zaškrtal in ...

»Čuha-puha-čuha-puha-čuha-puha. Čuuu! Čuuu!«

Pipin je pogledal skozi okno. Videl je drevesa, ki mahajo s svojimi vejami. Potem ni bilo nobenega drevesa več - samo visoke zgradbe so se dotikale neba. Ko je nebo postalo temno, se je vlak ustavil. Tobi je trznil z brki. Vdihnil je zrak. »Tukaj smo!« je rekel. »Končno sem spet v mestu. Ljubo doma, kdor ga ima. Zdaj pa mi sledi.« Tobi skoči na peron in Pipin mu sledi.

»Hitro, Pipin!« je poklical. »Pazi na kod hodiš.« Mišona sta stekla iz postaje na prometno ulico.

Pipin je bil ves zasopel. Okoli je bilo toliko hrupa. Divjali in trobili so avtomobili, širile so se čudne vonjave in Pipin je kašljaj od gostega dima, ki se je širil.

Tobi se ustavi in ponosno reče »In to,« in pokaže s svojo tačko »je moja hiša.«

Zlezal je skozi majhno luknjo. Pipin je sledil. Sledili so temni hodniki pod skrivnimi stopnicami in za zidovi. »Ali ni veličastno?« in je zaplesal skozi veliko dvorano.

Tuut! Tuut! in se igral z igračkami, ki so jih pustili tam otroci. »Pridi v jedilnico,« je rekel Tobi.

»Čas za praznik!« Mišona sta skočila na mizo in začela jesti.

Basala sta se s pito. Polizala sta kremo in smetano. Tobi se je prebil skozi sir, medtem ko je Pipin potopil svojo šapo še v čokoladno omako. »O, Bog,« je rekel Tobi. »Tako sem poln.«

»Mmm! Hik!« in Pipin se poboža po trebuhu. »Mislim, ...hik...uf...da mi bo... hik...slabooo.«

Nenadoma pa se strese miza. Tobi se obrne. »Teci! Teci, za svoje življenje! »To je mačka!« Je zavpil. »Pozdravljena mišona,« je zapredla mačka in si obliznila brke. »Moj čas za večerjo.« Tobi je zgrabil Pipina za tačko. »Dajmo!« se je zadr.

Tako so se podili po mizi. Bum! Tresk! Pok! je mačka prevrnila vrč, ki se je razbil. »Hitro!« je poklical Tobi. »V to luknjo.« Pipin je tekel. Mačka je skočila za njim in ga za zgrešila za mišjo dlako. »Presneto!« je zapihala in lačna odšla drugam.

»O bratranec!« je rekel Pipin. »Domov hočem.« »Ne še!« je rekel Tobi. »Nisi še preizkusil moje fine pernate pernate postelje.«

Naslednje jutro pa je Pipin, kljub mehki postelji, še vedno želel oditi. Tobi mu je zato dal zemljevid, kjer je bila začrtana pot na postajo. »Ne izgubi se.«

»Zbogom!« Je rekel Pipin. Pipin je tekel do postaje. Tam se je skrtil v vrečo s pšenico, da bi prišel na vlak. V zvezdnati noči je Pipin končno prispel na podeželje.

»Ljubo doma, kdor ga ima!« je vdihnil sladki, hladni zrak in se nasmehnil. Potem je zlezal v toplo posteljo. »To je življenje zame,« je rekel in mirno zaspal.